

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿1﴾

سو ندم بهم شاروچکویه (واته شاری مهککه).

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿2﴾

که تو نیشتهجیی تیایدا، (بویه ئه پیروزه، هه ها ئاماژهیه بو رزگاری مهککه له ئاینده).

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ ﴿3﴾

سویند به باوک و ئهو نهوانه ی که له پهیدا بوون.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿4﴾

(سویند بهوانه) بهراستی ئیمه ئینسانمان دروست کردوه به وام له نارحته ی و سه غلهتی و کیشهو ناخوشیدایه.. (ناخوشی ئیمانداران کوتایی دیت و سه ری له بههشتی پر له نازو نیعمهته بهلام ناخوشی خوا نهناسان کوتایی نایهت دوزه خ و ئازارو ئهشکهنجهی رییانه).

أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿5﴾

ئایا ئادهمیزاد وا دهزانیته که سهلاتی بهسه ریدا نیهو که سستی ناروان بهسه ریدا، (هه رچیبهک بکات کهس لئی ناپرسیته).

يَقُولُ أَهْلَكَ مَالًا لَبَدًا ﴿6﴾

(زۆر جار) : ی زۆرم له ...!! من مالى زۆرم
خهرج کردوه!! (له پیناوی خوشگوزهرانی خۆم و دهورو به) .

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿7﴾

بۆچی، وا دهزانیته کهس ناگاداری نیهو نهیبینیوه (که ئەو سهرمایهیهی
له کوپوه پهیدا کردوهو له چیدا خهرجی کردوه !).

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿8﴾

نایا جوتیک چاومان پی نهبهخشیوه (: زۆر گرنگتره له
زگای ئەلهکترۆنی خودکار له ههه چرکهیهکدا ههزاران وینهی
رهنگاوه ره یئیریت بۆ مێشک و ئەویش ههندیکی
هه گریت و ههندیکیشی کاردانه ی پپویست ئە).

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿9﴾

هه ها زمانیکمان (پینهبهخشیوه، که ماسولکهیهکی سهرسور هینه
بهخیرای دهجولیت و بی ئە ی دانهکان بیگه له سهه پرووکاری
سه ی دهیان کۆمهله خانه ههیه، ههه کۆمهلیکی ههزاران خانهیه
که تایبهتی جووره تامیکه، له وریکی ئاشکرای ههیه له ئەمدیوو
ئهودیوکردنی خواردهمهنیداو خسته بهه دانهکان و دواى پالنان به
خواردنه بو ناو بۆری خواردن، خو دهوری له قسه کردندا ئاشکرایه
ههمیشه یه بو ئە ی چیمان بویت بیلین...هتد). هه ها دوو
لیویشمان (پی نهبهخشیوه کانی دیمهلیکی جوان دهبهخشن به
پرووخساری ئادهمیزاد، له قسه کردندا دهویریکی بالایان ههیه
یهکن بو خواردن و خواردنه ..).

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿10﴾

به مندالی رینمونیمان نهکردووہ بو ئه ای شیر له مهمکهکانی دایکی
بخوات؟ له گه یشدا بو ئه ی سهرپشک بی له شوین کهوتنی ریپازی
راست یان چه !

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿11﴾

کهچی (زۆربهی ئهو خهلهکه) نهیتوانی بهسهر کۆسپ و بهربهستهکاندا
زال ببیت و ریپازی سهرفهرازی بگریته به .

وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿12﴾

جا تو چوزانی ئهو کۆسپ و بهربهستانه کامانه !

فَاكُ رَقَبَةً ﴿13﴾

ئازادکردنی به و کۆیلهیه (یان ئازادکردنی گهردنی خۆیهتی لهگوناھو
یاخی بوون و سهرکهشی).

اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿14﴾

یاخود خۆراک بهخشینه له رۆژیکدا که گرانی و برسیتی بیت.

يَتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿15﴾

بهتایبهتی بهو ههتیوهی که خزمایهتی ههیه.

اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَثْرَبَةٍ ﴿16﴾

یان به ههزاریکی خاكاوی، که له ههزاریبیدا لهسهر خاك دانیشیت، یا
پهکههوتهو كهفتهكارێك.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿17﴾

سه رایبی ئەوانه میزاد حەق وایه لەوانەبیت که ر دەهینن و
ئامۆژگاری خەلکی دەکەن لەسەر خوڤگری و ئارامگری، وه
ئامۆژگاری دەکەن له سەر رحەم و به یی و میهرەبانایی.

﴿18﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

(جا ئەوانەیی بهو سیفەتە جوانانە خویمان دەرازیننە) ئەوانە ستەیی
راست و (ستەیی بەختە).

﴿19﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

بەلام ئەوانەیی که ریان بە ئایەتەکانی ئیمە نیە، ئەوانە ستەیی خواری و
چەوت و نالە ستەیی نەگبەت و سەرلێشیواو هەکانن.

﴿20﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

ئەوانە قاپیەکانیی دۆزەخ لەسەریان داخراوە و هیچ هیواپەکی رزگارییان
نیە.